

[Ømann.]

den modsatte konklusion af den, hr. Bernhard Baunsgaard drog, og det gør jeg også med hensyn til den lave procent for de velgørende institutioner. Jeg tror, at hvis man kigger lidt nøjere på denne kategori af selskaber, vil man opdage, at der i de senere år er oprettet en forfærdelig bunke af dem, og det er folk med sans for økonomi, der har gjort det. Man kan altså ordne sig på en sådan måde, at man udmærket, uden at nogen anden end institutionen selv ejer den, kan have megen glæde og meget udbytte af en sådan institution. Jeg tror, at før man går om bord i den lave sats for institutionerne, skal vi i udvalget kigge lidt nærmere på, hvordan det egentlig har artet sig med disse selvejende såkaldt velgørende institutioner inden for den senere årrække.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Finansministeren (Grünbaum): Ja, det er rigtigt, at det var en venstrefinansminister, der i sin tid gennemførte den arvelovgivning, som jeg har peget på i min fremsættelsestale, og det har jeg ikke noget imod bliver understreget i dag. Det var også venstre, der lavede den første progressive skatteskala. Derfor kan det måske have en vis interesse, at venstres ordfører her i dag holdt en tale, hvori han rent principielt gik imod arveafgifterne. Det var ikke bare et spørgsmål om, hvorvidt disse arveafgifter havde en sådan højde, at man følte det urimeligt, men det var helt generelt en argumentation imod selve det, at man havde arveafgifter, som begrænser opsparingen osv. osv. Det skal jeg slet ikke gå ind på, men jeg synes lige, jeg ville notere denne ændring i venstres holdning over for arveafgiftsloven.

Jeg vil heller ikke på dette sene tidspunkt begynde at diskutere hr. Poul Schlüters bemærkninger om, hvordan denne regering ødelægger opsparingen. Det er rigtigt, at vi har ophævet indekskontrakterne og sådan noget. Nu blev der sagt noget om højere

indkomstskatter. Her vil jeg dog minde om, at denne regering ikke har ændret på nogen indkomstskatter og heller ikke agter at gøre det inden for den nærmeste fremtid. (*Afbrydelse*). Der er jo lige vedtaget et finanslovsforslag. Nej, det er VKR-regeringen, der har kørt indkomstskatterne op på det meget, meget, meget høje niveau, som de ligger på. Alene ved kildeskattens indførelse i 1970 steg den direkte indkomstbeskatning 35 pct. på et år. Senere viste det sig, da vi fik de endelige tal frem, at det var 37 pct. En stigning i indkomstskatten på 37 pct. på et år, det var, hvad VKR-regeringen gennemførte, og jeg kan da huske, at jeg dengang sagde: ja men det er jo en helt forkert politik, I laver dér. Det vil sætte en lønbevægelse i gang ude på arbejdspladserne af et enormt omfang, for man vil ikke finde sig i det dér, det vil begrænse opsparingen osv. Det har jeg jo fået fuldkommen ret i. Derfor synes jeg ikke, at der er ret meget i det, hr. Poul Schlüter siger her i relation til opsparing og inflationsudvikling osv. Det må i hvert fald være meget begrænsede virkninger, der kan komme, fordi man kan forudse, at når man engang dør, kommer staten og tager noget af den formue, der er skabt i løbet af tiden, og som man i øvrigt i de allerfleste tilfælde ikke har sparet op, men som er skabt igennem alle de faktorer, som helt rigtigt har været påpeget her i dag, og som jeg også var inde på i min fremsættelsestale. Dér, hvor det er personer, der ud af deres egen beskedne indkomst sparer noget op, kan man ikke sige, at arveafgiften rammer hårdt, dér er der virkelig taget hensyn. Afgiften i arveklasse A, altså arv fra forældre til børn, er meget beskeden, også fortsat, den har vi ikke foretaget nogen stor forhøjelse af. Man kunne jo stille det spørgsmål, om der overhovedet skulle være nogen arveret, når det lå uden for forældre-børn-linjen. Det er ikke noget forslag fra min side, men det er da ikke noget uberettiget spørgsmål. Det, der er kommet frem her i dag, både i hr. Bernhard Baunsgaards og i hr. Koføeds indlæg, er jo de problemer, der opstår for erhvervs-